

Publicerad 2022-01-09 16:12 av Ulf Lundin

Du bär

Utanför mitt fönster en rörelse,
allt levande böjer sig, men segt,
kämpar mot sin förstörelse,
släpper inte taget uppgivet och fegt.

Gräset bär frön till jorden,
bär dem tåligt i tunga ax,
upprepar åter och åter orden:
”Ännu en tid, du får vila strax.”

Vi knäar under människors dom,
alltid dessa barnsliga förbud,
strängast den som anser sig from,
du bär troget min Fader och Gud.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ulf Lundin med Poeter.se id #222215 innehar upphovsrätten